

ДИРЕКТИВА 2000/8/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

от 20 март 2000 година

за изменение и допълнение на Директива 70/221/ЕИО на Съвета за сближаване на законодателството на държавите-членки относно резервоарите за течно гориво и задно разположената защита срещу вклиняване на моторни превозни средства и техните ремаркета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ

И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95,

като взеха предвид предложението на Комисията¹,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора³,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 70/221/ЕИО на Съвета от 20 март 1970 г. за сближаване на законодателството на държавите-членки относно резервоарите за течно гориво и задно разположената защита срещу вклиняване на моторни превозни средства и техните ремаркета⁴ е една от специалните директиви в рамките на процедурата за типово одобрение ЕО, установена с Директива 70/156/ЕИО на Съвета от 6 февруари 1990 г. за сближаване на законодателството на държавите-членки относно типовото одобрение на моторни превозни средства и техните ремаркета⁵. Поради това постановените в Директива 70/156/ЕИО разпоредби и определения за превозни средства, системи на превозни средства, компоненти и обособени технически възли се отнасят за Директива 70/221/ЕИО. Необходимо е член 1 от Директива 70/221/ЕИО да се приведе в съответствие с посочените в Директива 70/156/ЕИО определения.
- (2) С оглед отчитане на техническия прогрес е препоръчително Директива 70/221/ЕИО да се приведе в съответствие с техническите изисквания, приети от Икономическата комисия на Организацията на обединените нации за Европа в Регламент № 34 относно одобрението на превозни средства по отношение на

¹ ОВ, С 164, 29.5.1998 г., стр. 16.

² ОВ, С 407, 28.12.1998 г., стр. 58.

³ Становище на Европейския парламент от 10 февруари 1999 г. (ОВ, С 150, 28.5.1999 г., стр. 168), Обща позиция на Съвета от 12 юли 1999 г. (ОВ, С 249, 1.9.1999 г., стр. 25), Решение на Европейския парламент от 27 октомври 1999 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

⁴ ОВ, L 76, 6.4.1970 г., стр. 23. Директивата, последно изменена с Директива 97/19/ЕО на Комисията (ОВ, L 125, 16.5.1997 г., стр. 1).

⁵ ОВ, L 42, 23.2.1970 г., стр. 1. Директивата, последно изменена с Директива 98/91/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 11, 16.1.1999 г., стр. 25).

предотвратяването на опасност от пожар, в частност, разпоредбите относно резервоарите за течено гориво, изработени от пластмаса.

- (3) Случайното изтичане на гориво (особено на дизелово гориво) на пътя представлява значителна опасност за водачите на велосипеди и мотопеди.
- (4) Газообразните горива за задвижване на моторни превозни средства предизвикват нарастващ интерес, в частност поради екологични съображения. Поради това в бъдеще Директива 70/221/ЕИО следва да съдържа и разпоредби за резервоари за горива, различни от течните горива. За целта следва съответно да се изменят заглавието и приложното поле на Директива 70/221/ЕИО. С последващи изменения и допълнения на споменатата директива ще се въведат технически изисквания за резервоарите за газообразни горива.
- (5) Освен това, става все по-обичайна практика първоначалните резервоари за гориво да се заменят с по-големи или да се монтират допълнителни, неодобрени резервоари за гориво. Поради това при първа възможност следва да се предвиди типово одобрение на Общността за резервоарите за течни и газообразни горива като обособени технически възли, за да се поддържа високо ниво на безопасност на движението на моторни превозни средства.
- (6) Измененията и допълненията към разпоредбите за резервоарите за течено гориво трябва да се приемат от Европейския парламент и от Съвета. В бъдеще е целесъобразно измененията и допълненията, които са необходими за приспособяване към техническия прогрес на техническите изисквания на Директива 70/221/ЕИО относно резервоарите за течено гориво, да се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 13 от Директива 70/156/ЕИО.
- (7) Измененията и допълненията, внесени с настоящата директива, в частност се отнасят за резервоарите за течено гориво, изработени от пластмаса. Поради това не е необходимо нито да се отменят съществуващите одобрения, които са издадени съгласно Директива 74/60/ЕИО⁶, нито да се забраняват продажбата, регистрацията и въвеждането в експлоатация на нови превозни средства с метални резервоари за течено гориво, които са обхванати от такива одобрения.
- (8) Предвид обхвата и въздействието на предлаганото действие във въпросния отрасъл, мерките от страна на Общността, които са предмет на настоящата директива, са необходими, дори наложителни, за постигане на набелязаната цел, а именно типово одобрение на моторни превозни средства на равнище на Общността. Тази цел не може да се постигне в достатъчна степен от държавите-членки, когато действат самостоятелно,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 70/221/ЕИО се изменя, както следва:

1. Заглавието се заменя със следния текст:

---

⁶ ОВ, L 38, 11.2.1974 г., стр. 2. Директивата, последно изменение и допълнение, Директива 78/632/ЕИО (ОВ, L 206, 29.7.1978 г., стр. 26).
32000L0008 - ЦПР- редактиран

„Директива на Съвета от 20 март 1970 година за сближаване на законодателството на държавите-членки относно резервоарите за течно гориво и задно разположената защита срещу вклиняване на моторни превозни средства и техните ремаркета.”

2. Член 1 се заменя със следния текст:

„Член 1

По смисъла на настоящата директива „превозно средство” е всяко моторно превозно средство и неговите ремаркета по смисъла на Част А от Приложение II към Директива 70/156/ЕИО.”

3. В член 2, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Никоя държава-членка не може да отказва да издава типово одобрение ЕО или национално типово одобрение на дадено превозно средство на основания, свързани с резервоарите за течно гориво, ако това превозно средство отговаря на изискванията за резервоарите за течно гориво, посочени в настоящата директива.”

4. Член 2а, параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Никоя държава-членка не може да отказва или да забранява продажбата, регистрацията, въвеждането в експлоатация или използването на превозно средство на основания, свързани с резервоарите за течно гориво, ако това превозно средство отговаря на посочените в настоящата директива изисквания относно резервоарите за течно гориво.”

5. Член 3 се заменя със следния текст:

„Член 3

Всяко изменение и допълнение, което е необходимо за привеждане на изискванията в приложенията в съответствие с техническия прогрес, се приема в съответствие с процедурата, предвидена в член 13 от Директива 70/156/ЕИО.”

6. Списъкът на приложенията и Приложение I към Директива 71/221/ЕИО се изменят и допълват с Приложението към настоящата директива.

Член 2

1. Считано от 3 май 2001 г., държавите-членки признават, че са спазени изискванията на Директива 70/221/ЕИО, изменена и допълнена с настоящата директива, по смисъла на член 4, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 70/156/ЕИО.

2. Считано от 3 май 2002 г., държавите-членки:

- прекратяват да издават типово одобрение ЕО, предвидено в член 4, параграф 1 от Директива 70/156/ЕИО, и
- могат да отказват национално типово одобрение

на нов тип превозно средство на основания, свързани с резервоарите за гориво, ако това превозно средство не отговаря на разпоредбите на Директива 70/221/ЕИО, изменена и допълнена с настоящата директива.

3. Считано от 3 май 2003 г. държавите-членки:

- разглеждат удостоверенията за съответствие, с които са снабдени новите превозни средства съгласно разпоредбите на Директива 70/156/ЕИО като невалидни по смисъла на член 7, параграф 1 от същата директива, и
- могат да отказват продажбата, регистрацията или въвеждането в експлоатация на нови превозни средства, които не са снабдени със сертификат за съответствие, валидно по смисъла на Директива 70/156/ЕИО, с изключение на член 8, параграф 2 от същата директива,

на основания, свързани с резервоарите за течно гориво, ако не са спазени изискванията на Директива 70/221/ЕИО, изменена и допълнена с настоящата директива.

4. Настоящата директива не отменя издадените досега одобрения на превозни средства с метални резервоари за течно гориво и не забранява да се продължава срока на такива одобрения при условията на директивата, по силата на която те са били първоначално издадени.

Член 3

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите законови, подзаконовни нормативни разпоредби и административни разпоредби за спазване на настоящата директива до 3 май 2001 г. Те незабавно уведомяват за това Комисията.

Когато държавите-членки приемат такива разпоредби, последните съдържат позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им обнародване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които приемат по материята, уредена с настоящата директива.

Член 4

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден, следващ деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 5

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 20 март 2000 година

За Европейския парламент

За Съвета

N. FONTAINE,

J. GAMA,

Председател

Председател

Formatted

Formatted

ПРИЛОЖЕНИЕ

ИЗМЕНЕНИЯ И ДОПЪЛНЕНИЯ КЪМ СПИСЪКА С ПРИЛОЖЕНИЯ И КЪМ ПРИЛОЖЕНИЕ I КЪМ ДИРЕКТИВА 70/221/ЕИО

Списък на приложенията

Указанието във връзка с Приложение I се заменя със следното:

„Приложение I: Резервоари за течно гориво
Допълнение 1: Изпитание за пожароустойчивост
Допълнение 2: Размери и технически данни на огнеупорните тухли
Допълнение 3: Информационен документ
Допълнение 4: Сертификат за типово одобрение ЕО”

Приложение I

Приложение I се заменя със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

РЕЗЕРВОАРИ ЗА ТЕЧНО ГОРИВО

1. ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

1.1. Настоящото приложение се прилага за превозните средства, посочени в Директива 70/156/ЕИО.

2. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

По смисъла на настоящото приложение:

2.1. „Тип превозно средство по отношение на резервоарите за течно гориво”, означава превозни средства, които не се различават съществено по отношение на такива елементи като:

2.1.1. конструкция, форма, размери и материали (метал/пластмаса), от които е (са) изработен(и) резервоар(ите);

2.1.2. за превозните средства от категория М1¹ - местоположение на резервоара(ите) в превозното средство до толкова, доколкото то оказва отрицателно въздействие за спазване на изискванията по точка 5.10 от настоящото приложение.

2.2. „Пътническо купе „ е пространството за настаняване на пътниците, ограничено от покрива, пода, страничните стени, вратите, външното остъкляване, предната преграда и задната преграда.

2.3. „Маса без товар” е масата на превозното средство в работно състояние по смисъла на точка 2.6 от Приложение I към Директива 70/156/ЕИО.

2.4. „Резервоар” е резервоарът(ите), който (които) е (са) проектиран(и) да съдържа(т) течното гориво по смисъла на точка 2.6, използван(и) преди всичко за задвижване на превозното средство, с изключение на неговите принадлежности [(щуцер за пълнене (ако е отделен елемент), отвор за пълнене, капачка, манометър, свързки към двигателя или за компенсиране на вътрешното свръхналягане и т.н.)].

2.5. „Вместимост на резервоара” е определената от производителя вместимост на резервоара.

2.6. „Течно гориво” е гориво, което при нормални условия на околната среда е в течно състояние.

3. ЗАЯВЛЕНИЕ ЗА ТИПОВО ОДОБРЕНИЕ ЕО

3.1. Заявлението за типово одобрение на даден тип превозно средство по отношение на резервоарите за течно гориво в съответствие с член 3, параграф 4 от Директива 70/156/ЕИО се подава от производителя на превозното средство.

3.2. В Допълнение 3 е даден образец на информационния документ.

3.3. На техническата служба, която отговаря за провеждане на изпитванията за типово одобрение, следва да се представи следното:

3.3.1. Превозно средство, което е представително за подлежащия на одобрение тип превозно средство, или частите на превозното средство, които техническата служба счита за необходими за изпитванията за типово одобрение;

3.3.2. За превозни средства, които са оборудвани с изработен от пластмаса резервоар: седем допълнителни резервоара заедно с техните принадлежности;

3.3.3. За превозни средства, които са оборудвани с резервоар, изработен от друг материал : два допълнителни резервоара заедно с техните принадлежности.

4. ИЗДАВАНЕ НА ТИПОВО ОДОБРЕНИЕ ЕО

4.1. Ако съответните изисквания са спазени, се издава типово одобрение ЕО съгласно член 4, параграф 3 и, при необходимост, член 4, параграф 4 от Директива 70/156/ЕИО.

4.2. В Допълнение 4 е даден образец на сертификат за типово одобрение ЕО.

¹ Съгласно определението в част А от Приложение II към Директива 70/156/ЕИО.
32000L0008 - ЦПП- редактиран

4.3. На всеки одобрен тип превозно средство се дава номер на одобрението в съответствие с Приложение VII към Директива 70/156/ЕИО. Една и съща държава-членка не може да дава същия номер на друг тип превозно средство.

5. ТЕХНИЧЕСКИ ИЗИСКВАНИЯ

5.1. Резервоарите трябва да са изработени от устойчив на корозия материал.

5.2. Резервоарите трябва успешно да преминат, когато са оборудвани с всички обичайно прикачвани към тях принадлежности, изпитванията за херметичност, които се провеждат съгласно точка 6.1., при относително вътрешно налягане, равно на два пъти работното свръхналягане, но във всеки случай не по-малко от 0,3 бара.
Приема се, че изработените от пластмаса резервоари за превозни средства отговарят на това изискване, ако успешно са преминали изпитването, което е описано в точка 6.3.2.

5.3. Всяко свръхналягане или налягане, което надвишава работното налягане, трябва автоматично да се компенсира от подходящи устройства (вентилационни отвори, предпазни вентили и т.н.).

5.4. Вентилационните отвори трябва да са така проектирани, че да предотвратяват каквато и да било опасност от възникване на пожар. В частност, върху изпускателната уредба не трябва да попада никакво гориво, което може да изтича при пълнене на резервоара(ите). То трябва да се извежда до земята по канален път.

5.5. Резервоарът(ите) не трябва да са разположени в или да образуват повърхност (под, стена, преграда) от пътническото купе или друго отделение, което представлява неразделна част от него.

5.6. Трябва да се осигури преграда, която да отделя пътническото купе от резервоара(ите). Преградата може да съдържа отвори (например, за поместването на кабели) при условие, че те са така подредени, че горивото да не може свободно да изтича от резервоара(ите) в пътническото купе или в друго отделение, което при нормални условия на употреба представлява неразделна част от него.

5.7. Резервоарът трябва да е здраво закрепен и поставен по начин, който при нормални условия на употреба да гарантира отвеждането на горивото, изтичащо от резервоара или от неговите принадлежности, към земята, а не в пътническото купе.

5.8. Отворът за пълнене не трябва да е разположен в пътническото купе, в багажника или в отделението за двигателя.

5.9. Горивото не трябва да изтича през капачката на резервоара или през устройствата, които са предвидени за компенсиране на свръхналягането по време на предвидимия ход на експлоатация на превозното средство. При преобръщане на превозното средство може да се допуска прокапване при условие, че то не надвишава 30 г/мин.; това изискване трябва да се провери по време на описаното в точка 6.2 изпитание.

5.9.1. Капачката на резервоара трябва да бъде закрепена към щуцера за пълнене: уплътнението трябва стабилно да се задържа на мястото си, при затворено положение капачката трябва плътно да приляга към уплътнението и щуцера за пълнене.

5.9.1.1. Изискванията по точка 5.9.1 ще се считат за изпълнени, ако превозното средство отговаря на изискванията по точка 5.1.3 от Приложение I към Директива 70/220/ЕИО² с уговорката, че посочените в третото тире на тази точка примери не се прилагат спрямо превозни средства от категории, различни от М1 или N1.

5.10. Резервоарите трябва да се монтират по такъв начин, че да бъдат защитени от последствията на удар в предната или задната част на превозното средство; близо до резервоара не трябва да има изпъкнали части, остри ръбове и т.н.

5.11. Резервоарът за течно гориво и отворът за пълнене трябва да се проектират и монтират в превозните средства по такъв начин, че да се избягва каквото и да било натрупване на електростатични заряди по цялата им повърхност. Ако е необходимо, те трябва да се разреждат в металната конструкция на шасито или в която и да е основна метална маса с помощта на добър проводник.

5.12. Освен това, изработените от пластмаса резервоари трябва да бъдат изпитани и съгласно специфичната процедура, която е посочена в точка 6.3.

6. ИЗПИТВАНИЯ

6.1. Хидравлично изпитание

Резервоарът трябва да се подложи на хидравлично изпитание за вътрешно налягане, което трябва да се извърши на окомплектован с всички принадлежности изолиран елемент. Резервоарът трябва да е изцяло напълнен с невъзпламенима течност (например вода). След прекъсване на връзката му с външната част, налягането трябва постепенно да се повишава през тръбната връзка, през която двигателят се захранва с гориво, до относително вътрешно налягане, равно на два пъти използваното работно налягане, но във всички случаи не по-малко от свръхналягане от 0,3 бара, което трябва да се поддържа в рамките на една минута. През това време корпусът на резервоара не трябва да се пропука или да протече; въпреки това, може да претърпи постоянна деформация.

6.2. Изпитване в преобърнато положение

6.2.1. Резервоарът и всички негови принадлежности трябва да се монтират върху приспособление за изпитване по начин, който да отговаря на монтажния режим на превозното средство, за което е предназначен резервоарът; това важи и за системи за компенсиране на вътрешното свръхналягане.

6.2.2. Приспособлението за изпитване се върти около ос, разположена успоредно на надлъжната ос на превозното средство.

6.2.3. Изпитването се извършва най-напред при напълнен до 90 % от вместимостта си резервоар, след това при 30 % от вместимостта му, с невъзпламенима течност, с плътност и вискозитет, близки до тези на обичайно използваното гориво (допуска се това да бъде вода).

6.2.4. Резервоарът трябва да се завърти на 90 % вдясно от монтажното си положение. Резервоарът трябва да остане в това положение най-малко пет минути.

---

² ОВ, L 76, 6.4.1970 г., стр. 1.
32000L0008 - ЦПР- редактиран

След това резервоарът трябва да се завърти на още 90° в същата посока. Резервоарът трябва да се задържи в това положение, при което е напълно преобърнат, в продължение на още най-малко пет минути.

След това резервоарът трябва да се завърти в нормалното си положение. Изпитателната течност, която не се е върнала в резервоара от вентилационната система, трябва да се източи и, ако е необходимо, отново да се напълни.

След това резервоарът трябва да се завърти на 90° в обратна посока и да се задържи в това положение най-малко пет минути.

След това резервоарът трябва да се завърти на 90° в същата посока. Резервоарът трябва да се задържи в това положение, при което е напълно преобърнат, в продължение на още най-малко пет минути.

Това напълно обърнато в противоположна посока положение трябва да се поддържа в продължение на най-малко пет минути. След това резервоарът трябва да се завърти обратно и да се върне в нормалното му положение.

6.3. Допълнителни изпитвания на изработен(и) от пластмасов материал резервоар(и) за превозни средства

6.3.1. Устойчивост на удар

6.3.1.1. Резервоарът трябва да се напълни до пълната му вместимост със смес от вода и гликол или друга течност с ниска точка на замръзване, която не променя свойствата на материала, от който е изработен резервоарът и след това трябва да се подложи на изпитание за перфорация.

6.3.1.2. По време на това изпитание температурата на резервоара трябва да е $233\text{K} \pm 2\text{K}$ ($-40^{\circ}\text{C} \pm 2^{\circ}\text{C}$).

6.3.1.3. За изпитанието трябва да се използва приспособление за изпитване на удар с махало. Корпусът на ударното тяло трябва да е от стомана и да е с форма на пирамида с равностранни триъгълници като лицеви страни и квадратна основа, като горната част и ръбовете трябва да са закръглени до радиус от 3 мм. Центърът на удара на махалото трябва да съвпадне с центъра на силата на тежестта на пирамидата; разстоянието от оста на въртене на махалото трябва да е 1 м. Общата маса на махалото трябва да е 15 кг. Енергията на махалото в момента на удара трябва да е не по-малко от 30 Nm и възможно най-близо до тази стойност.

6.3.1.4. Изпитванията трябва да се извършат на точките на резервоара, за които се счита, че са уязвими по отношение на преден или заден сблъсък. За уязвими се приемат точките, които са най-много изложени или най-слаби по отношение на формата на резервоара или по отношение на начина, по който е монтиран резервоарът върху превозното средство. Избраните от лабораториите точки трябва да се посочат в протокола от изпитанието.

6.3.1.5. По време на изпитанието резервоарът трябва да се държи в необходимото положение от арматурата, която се намира на противоположната на удара страна или страни. Не трябва да има изтичане в резултат на изпитанието.

6.3.1.6. По желание на производителя, всички изпитвания за устойчивост на удар могат да се извършват на един резервоар или всяко изпитание може да се извършва на различен резервоар.

6.3.2. Механична якост

Резервоарът трябва да бъде изпитан при посочените в точка 6.1 условия за изтичане и за устойчивост на формата. Резервоарът и всички негови принадлежности трябва да се монтират на приспособление за изпитване по начин, който отговаря на монтажния режим на превозното средство, за което е предназначен резервоарът. Като изпитателна течност трябва да се използва вода при 326K (53°C) и резервоарът трябва да се напълни до пълната му вместимост. Резервоарът трябва да се подложи на относително вътрешно налягане, равно на два пъти работното налягане, но във всички случаи не по-малко от 0,3 бара при температура $326\text{K} \pm 2\text{K}$ ($53^\circ\text{C} \pm 2^\circ\text{C}$) за период от пет часа. По време на изпитанието резервоарът и неговите принадлежности не трябва да се пропускат или да протекат; въпреки това, той може са претърпи постоянна деформация.

6.3.3. Горивна пропускливост

6.3.3.1. Горивото, използвано за провеждане на изпитанието за пропускливост, трябва да е или еталонното гориво, посочено в Приложение VIII към Директива 70/220/ЕИО, или първокласно гориво, предлагано на пазара. Ако резервоарът е предназначен единствено за монтаж на превозни средства с двигател с компресионно запалване, той трябва да се напълни с дизелово гориво.

6.3.3.2. Преди изпитанието резервоарът трябва да се напълни до 50 % от вместимостта му с изпитателно гориво и то да се съхранява, без да е херметично изолирано, при температура на околната среда $313\text{K} \pm 2\text{K}$ ($40^\circ\text{C} \pm 2^\circ\text{C}$), докато не се получи постоянна загуба на тегло за единица време.

6.3.3.3. След това резервоарът трябва да се изпразни и повторно да се напълни с изпитателно гориво до 50 % от вместимостта му, след което херметично да се изолира и да се съхранява при температура $313\text{K} \pm 2\text{K}$ ($40^\circ\text{C} \pm 2^\circ\text{C}$). Когато съдържанието на резервоара достигне изпитателната температура, налягането трябва да се регулира. По време на изпитателния период от осем последователни седмици, трябва да се определи загубата на тегло поради дифузия. Максимално допустимата средна загуба на гориво е 20 г за 24 часа изпитателно време.

6.3.3.4. Ако загубата поради дифузия надвишава посочената в точка 6.3.3.3 стойност, описаното в тази точка изпитание трябва повторно да се извърши върху същия резервоар, за да се определи загубата от дифузия при $296\text{K} \pm 2\text{K}$ ($23^\circ\text{C} \pm 2^\circ\text{C}$), но при непроменени други условия. Измерената по този начин загуба не трябва да надвишава 10 г за 24 часа.

6.3.4. Устойчивост на гориво

След провеждане на посоченото в точка 6.3.3 изпитание, резервоарът трябва да продължава да отговаря на изискванията, посочени в точки 6.3.1 и 6.3.2.

6.3.5. Пожароустойчивост

Резервоарът трябва да бъде подложен на следните изпитвания:

6.3.5.1. Резервоарът, монтиран така, както се монтира върху превозното средство, трябва да се изложи на пламък в продължение на две минути. Не трябва да има изпичане на гориво от резервоара .

6.3.5.2. Трябва да се извършат три изпитвания на различни резервоари, напълнени с гориво, както следва:

6.3.5.2.1. Ако резервоарът е проектиран за монтаж на превозни средства, които са оборудвани с двигател с положително електрическо запалване или с компресионно запалване, трябва да се извършат три изпитвания с резервоари, напълнени с първокласен бензин;

6.3.5.2.2. Ако резервоарът е проектиран единствено за монтаж на превозни средства с двигател с компресионно запалване, трябва да се извършат три изпитвания с резервоари, напълнени с дизелово гориво;

6.3.5.2.3. За всяко изпитание резервоарът трябва да се монтира на изпитателно приспособление, което в максимална степен симулира действителните монтажни условия. Методът, по който резервоарът се закрепва на приспособлението, трябва да отговаря на съответните спецификации за превозното средство. Трябва да се вземат под внимание частите на превозното средство, които предпазват резервоара и неговите принадлежности от излагане на пламък, или които по някакъв начин оказват въздействие върху хода на пожара, както и всички монтирани върху резервоара компоненти и пробки. По време на изпитанието трябва да се затворят всички отвори, но вентилационните системи трябва да продължат да функционират. Непосредствено преди изпитанието резервоарът трябва да се напълни с определено гориво до 50 % от неговата вместимост.

6.3.5.3. Пламъкът, на който е изложен резервоарът, трябва да се получи от изгарянето в коритото на гориво за двигатели с положително електрическо запалване (наричано по-долу „гориво“), което се предлага в търговската мрежа. Количеството гориво в коритото трябва да е достатъчно, за да позволи на пламъка, при условия на свободно изгаряне, да гори по време на цялата процедура на изпитанието.

6.3.5.4. Размерите на коритото трябва да бъдат подбрани така, че да осигурят излагането на пламък на страните на резервоара за течено гориво. Следователно, коритото трябва да надвишава хоризонталната проекция на резервоара с най-малко 20 см, но не повече от 50 см. Страничните стени на коритото не трябва да изпъкват с повече от 8 см над нивото на горивото в началото на изпитанието.

6.3.5.5. Напълненото с гориво корито трябва да се постави под резервоара по такъв начин, че разстоянието между нивото на горивото в коритото и дъното на резервоара да отговаря на проектната височина на резервоара над пътната повърхност при маса без товар (виж точка 2.3). Или коритото, или приспособлението за изпитание, или и двете, трябва да могат да се движат свободно.

6.3.5.6. По време на етап В на изпитанието коритото трябва да се покрие с решетка, поставена на $2 \text{ см} \pm 1 \text{ см}$ над нивото на горивото. Решетката трябва да е изработена от огнеупорен материал, съгласно предписанието в Допълнение 2. Не трябва да има междина между тухлите и те трябва да са закрепени над горивното корито по такъв начин, че да се осигурява достъп на въздух в отворите на тухлите. Дължината и ширината на рамката трябва да е с 2 см до 4 см по-малка от вътрешните размери на коритото, така че да има

междина от 1 см до 2 см между рамката и стената на коритото, която да позволява вентилиране.

6.3.5.7. Когато изпитванията се извършват на открито, трябва да се осигури достатъчна защита от вятър, а скоростта на вятъра на нивото на горивното корито не трябва да надвишава 2,5 км/ч. Преди изпитанието решетката трябва да се загрее до $308\text{K} \pm 5\text{K}$ ($35^\circ\text{C} \pm 5^\circ\text{C}$). Огнеупорните тухли могат да се навлажнят, за да се гарантират еднакви изпитателни условия за всяко следващо изпитание.

6.3.5.8. Изпитанието трябва да включва четири фази (виж Допълнение 1).

6.3.5.8.1. Фаза А: Предварително нагряване (фигура 1)

Горивото в коритото трябва да се запали на разстояние най-малко 3 м от резервоара, който се изпитва. След предварително нагряване в продължение на 60 секунди, коритото трябва да се постави под резервоара.

6.3.5.8.2. Фаза Б: Пряко излагане на пламък (фигура 2)

Резервоарът трябва да се изложи на пламъка от свободно горящото гориво в продължение на 60 секунди.

6.3.5.8.3. Фаза В: Непряко излагане на пламък (фигура 3)

Веднага след приключване на фаза Б, решетката трябва да се постави между горящото корито и резервоара. Резервоарът трябва да се изложи на така намаления пламък в продължение на още 60 секунди.

6.3.5.8.4. Фаза Г: Край на изпитанието (фигура 4)

Горящото покрито с решетка корито трябва да се върне в първоначалното си положение (фаза А). Ако при приключване на изпитанието резервоарът продължава да гори, огънят трябва незабавно да се изгаси.

6.3.5.9. Резултатите от изпитанието се приемат за удовлетворителни, ако от резервоара не изтича никакво течено гориво.

6.3.6. *Устойчивост на високи температури*

6.3.6.1. Приспособлението, използвано за изпитанието, трябва да подхожда на начина на монтиране на резервоара върху превозното средство, в това число начина на функциониране на отдушника на резервоара.

6.3.6.2. Резервоарът, напълнен с вода до 50 % от вместимостта си при 293K (20°C) трябва да се подложи на температура на околната среда от $368\text{K} \pm 2\text{K}$ ($95^\circ\text{C} \pm 2^\circ\text{C}$) в продължение на един час.

6.3.6.3. Резултатите от изпитанието се приемат за удовлетворителни, ако след изпитанието от резервоара не изтича гориво или, ако той не е сериозно деформиран.

6.3.7. *Маркировка на горивния резервоар*

6.3.7.1. Търговското наименование или марка трябва да са обозначени върху резервоара;, тя трябва да е неизтриваема и ясно четлива върху резервоара, когато последният се монтира върху превозното средство.

7. ИЗМЕНЕНИЯ И ДОПЪЛНЕНИЯ КЪМ ОДОБРЕНИЯ

7.1. В случай на изменения и допълнения на одобрения, издадени в съответствие с настоящата директива, се прилагат разпоредбите на член 5 от Директива 70/156/ЕИО.

8. СЪОТВЕТСТВИЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

8.1. Мерките за осигуряване съответствие на производството се приемат в съответствие с разпоредбите, посочени в член 10 от Директива 70/156/ЕИО.

Допълнение 1

ИЗПИТАНИЕ ЗА ПОЖАРОУСТОЙЧИВОСТ

Горивен резервоар

Приспособление за изпитване

Решетка

Горивно корито с горящо гориво

Фаза А. Предварително нагряване

Фигура 1

Решетка

Фаза Б. Пряко излагане на пламък

Фигура 2

Фаза В: Непряко излагане на пламък

Фигура 3

Решетка
Метално корито

Фаза Г: Край на изпитанието

Фигура 4

Решетка
Метално корито

Допълнение 2

РАЗМЕРИ И ТЕХНИЧЕСКИ ДАННИ НА ОГНЕУПОРНИТЕ ТУХЛИ

30 диаметър	15 радиус
15 отвора	6 изрязани отвора

(Размерите са в мм)	Разрез А-А
Огнеустойчивост (Зегер-Кегел)	SK 30
Съдържание на Al_2O_3	30 до 33 %
Открита порестост (Po)	20 до 22 % об.
Плътност	1 900 до 2 000 kg/m^3
Ефективна площ с отвори	44,18 %

Допълнение 3

ИНФОРМАЦИОНЕН ДОКУМЕНТ/ФИШ/ЛИСТ № ....

в съответствие с Приложение I към Директива 70/156/ЕИО* относно типовото одобрение на даден тип превозно средство по отношение на резервоарите му за течно гориво

(Директива 70/221/ЕИО, последно изменена и допълнена с Директива 2000/8/ЕО)

При необходимост се предоставят посочените по-долу данни в три екземпляра заедно със списък на съдържанието. Всички чертежи трябва да се предоставят в съответен мащаб и достатъчно подробно в размер А4 или в папка с формат А4. Фотографският материал, ако има такъв, трябва да е достатъчно подробен.

Ако системите, компонентите или обособените технически възли са с електронно управление, трябва да се предостави информация за работните им характеристики.

0. ОБЩИ ДАННИ

0.1. Фирма (търговско наименование на производителя): .....

0.2. Тип и общо(-и) търговско(-и) описание(-я): .....

0.3. Начин за идентифициране на типа, ако е маркиран на превозното средство^(б): .....

0.3.1. Местоположение на маркировката: .....

0.4. Категория на превозното средство: ^(в).....

0.5. Име и адрес на производителя: .....

0.8. Адрес(-и) на монтажния(-те) завод(-и): .....

1. ОБЩИ КОНСТРУКЦИОННИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА ПРЕВОЗНОТО СРЕДСТВО

1.1. Снимки и/или чертежи на представително превозно средство (само с различни форми на каросерията): .....

3. СИЛОВА УРЕДБА ^(г)

3.2.2. Гориво: дизел/бензин/GPL /друго¹

3.2.3. Резервоар(-и) за гориво

¹ Ненужното се зачерква.

* Номерацията на точките и бележките под линия в настоящия информационен документ съответстват на посочените в Приложение I към Директива 70/156/ЕИО. Точките, които не са от значение по смисъла на настоящата директива, са пропуснати.

3.2.3.1.1. Работен(ни) резервоар(и)

3.2.3.1.1.1. Брой, вместимост, материал: .....

3.2.3.1.2. Чертеж и техническо описание на резервоара(ите) с всички връзки и всички линии на въздушната и вентилационната система, блокировки, вентили, закрепващи устройства:.....

3.2.3.1.3. Чертеж, който ясно показва местоположението на резервоарите в превозното средство: .....

3.2.3.2. Резервен(-ни) резервоар(-и) за течно гориво

3.2.3.1.1.1. Брой, вместимост, материал: .....

3.2.3.1.2. Чертеж и техническо описание на резервоара(ите) с всички връзки и всички линии на въздушната и вентилационната система, блокировки, вентили, закрепващи устройства:.....

3.2.3.1.3. Чертеж, който ясно показва местоположението на резервоарите в превозното средство: .....

.....
(Дата, досие)

Допълнение 4

ОБРАЗЕЦ

(Максимален формат А4 (210 x 297 мм))

СЕРТИФИКАТ ЗА ТИПОВО ОДОБРЕНИЕ ЕО

Печат на административния орган

Съобщение във връзка с:

- типово одобрение¹
- продължаване срока на типовото одобрение¹
- отказ за издаване на типово одобрение¹

¹ Ненужното се зачерква.
32000L0008 - ЦПР- редактиран

- оттегляне на типово одобрение¹

на тип превозно средство /компонент/обособен технически възел¹ по отношение на Директива 70/221/ЕИО, последно изменена и допълнена с Директива 2000/8/ЕО:

Номер на типовото одобрение: .....

Основание за продължаване срока на типовото одобрение: .....

ЧАСТ I

0.1. Фирма (търговско наименование на производителя): .....

0.2. Тип и общо(и) търговско(и) описание(я): .....

0.3. Начин за идентификация на типа, ако е маркиран на превозното средство/компонента /обособения технически възел^{1,2}: .....

0.3.1. Местоположение на маркировката: .....

0.4. Категория на превозното средство^{1,3}: .....

0.5. Име и адрес на производителя: .....

0.7. При компоненти и обособени технически възли, местоположение и метод на полагане на маркировката за одобрение ЕО: .....

0.8. Адрес(и) на монтажния(те) завод(и): .....

ЧАСТ II

1. Допълнителни данни (ако е необходимо): виж Допълнението

2. Техническа служба, която отговаря за извършване на изпитванията: .....

3. Дата на протокола от изпитанието: .....

4. Номер на протокола от изпитанието: .....

5. Забележки (ако има такива): виж Допълнението

² Ако средството за идентификация на типа съдържа знаци, които не са от значение за описанието на типа превозно средство, на компонента или на обособения технически възел, който е предмет на настоящия сертификат за типово одобрение, тези знаци се представят в документа със символа „?“ (например, ABC??123??).

³ Съгласно определението в Приложение II, част А към Директива 70/156/ЕИО.
32000L0008 - ЦПР- редактиран

6. Място: .....

7. Дата: .....

8. Подпис: .....

9. Прилага се номерът на информационното досие, представено на одобряващия орган, което може да се получи при поискване.

*Добавка към сертификат за типово одобрение ЕО № ...
относно типово одобрение на превозно средство във връзка с Директива 70/221/ЕИО
(резервоари за гориво), последно изменена и допълнена с Директива 2000/8/ЕО*

1. Допълнителни данни

1.1. Материал: .....

1.2. Вместимост: .....

1.3. Местоположение(я): .....

1.4. Гориво: дизелово/бензиново/друго¹:

5. Забележки: .....

---

¹ Ненужното се зачерква.
32000L0008 - ЦПР- редактиран